کوتاه‌تر از گزارش

«البرز»، ققنوس زاگرس

میثم اسماعیلی

جامعه

مرگ غریبانه «البرز» غصه اولی نیست که روی سرمان آوار می‌شود، غم‌انگیز این‌که آخرینش هم نخواهد بود، اما دلمان را مثل همه بلوط‌های زاگرس سوزانده است. حالا فقط یک نغمه غمگنانه لری است که در وصف البرز مثل ورد زیرلب خوانده می‌شود، تصاویری از شعرخوانی‌اش بر فراز قله‌ای دست به دست می‌شود و چهره پرامیدش ایستاده در دشت‌های این سرزمین ذهنمان را تسخیر کرده است. بدون شک او سیاوش زمانه ماست، گذر کرده از آتش بی‌خردی. آن‌قدر هم خبر بد آوار شده است که زود عادت کنیم به نبود سیاوش‌مان، چیزی که نبود البرز را اما سهمگین کرده و دوستداران طبیعت این سرزمین را داغدار، همزمانی تلخ فقدان اوست با حرف‌های کسی که قرار بوده حافظ طبیعت ایران باشد. همین است که فقدان البرز را برایمان تعبیر به فقدان امید می‌کند، انگار امیدمان در آتش بی‌تدبیری سوخته است، خاکستر شده و چند روز دیگر در هجوم اخبار بد در راه گم می‌شود، بی‌فرصتی برای سوگ.

چندین روز است که آتش به جان هکتار هکتار جنگل‌های بلوط زاگرس افتاده است، درخت‌ها اما جایی در تحلیل‌های روز دولتمردان ندارند، مردمان این سرزمین هم انتظاری از آنها ندارند، خودشان دست به کار شده‌اند و با دست خالی در پی خاموشی آتش هستند. در این میان خبری هم می‌رسد، این‌که البرز زارعی، جوان گچسارانی در هنگامه اطفای حریق از دره‌ای سقوط کرده و سوخته است. تصاویر بعدی او روی تخت بیمارستان است پیچیده میان باندهای ویژه سوختگی. تصویر تکثیر می‌شود، عکسش کنار لانه پرندگان سوخته و سنجاب‌های سیاه شده از آتش مونتاژ می‌شود تا شاید کمی و فقط کمی دل مسوولی نشسته پشت میزی در اتاقی خودنویس به دست را بلرزاند، تا شاید دستوری نه تصمیمی بگیرد برای آتشی که به جان زاگرس افتاده است. البرز اما همچنان روی تخت بیمارستان است، حمید و آزیتا، خواهر و برادر البرز زارعی چقدر امیدوارند درست مثل همه دوستداران طبیعت این سرزمین که البرز زودتر خوب می‌شود و تنها می‌ماند جراحی صورتش. همین روزهاست که رئیس سازمان محیط زیست ایران مهمان برنامه‌ای است و قرار است از آتشی بگوید که ساعت به ساعت بلوط‌های زاگرس را خاکستر می‌کند. چیزی که از حرف‌های عیسی کلانتری می‌ماند اما تنها خاکستر امید است. ماکه یک چشم‌مان به شعله‌های زاگرس است و چشم دیگرمان خشک شده به بیمارستان سوانح و سوختگی امام موسی کاظم(ع) اصفهان، انگار تازه با حرف‌های او آتش گرفته‌ایم. «آتش‌سوزی در همه جای دنیا وجود دارد و نباید بزرگنمایی کرد، آتش‌سوزی جنگل‌ها را بزرگ نکنید. آتش‌سوزی جنگل‌ها عادی است و مردم را نباید نگران کنیم. طبیعت خودش آتش را کنترل می‌کند.»

سوگ البرز، سوگ ایران است. واکنش‌ها به فقدانش هم همین را نشان می‌دهد، از بدرقه او توسط پرسنل بیمارستان سوانح و سوختگی اصفهان گرفته تا سوگواری جمعی دوستداران محیط زیست ایران برایش. نه که حالا بعد از فقدان تلخش جایی در میانه حرف‌های مسوولان نداشته باشد، اما همین حالا هم که هنوز داغ او تازه است، البرز زارعی جایی میان تبصره و قانون‌های حمایتی دولت ندارد. در حالی که مدیرکل مدیریت بحران استانداری کهگیلویه و بویراحمد گفته البرز زارعی براساس قانون «فداکار راه خدمت» محسوب می‌شود و هزینه‌های پزشکی، نقص عضو، فوت و مستمری افرادی مانند البرز زارعی براساس قانون پرداخت می‌شود. فرمانده یگان حفاظت محیط‌زیست ایران گفته است «سازمان محیط زیست نمی‌تواند به نیروهای داوطلب مصدوم از آتش سوزی کمک کند.» نکته این است که در لایحه حمایت از محیط‌بانان و جنگل‌بانان موضوع حمایت از چنین داوطلبانی آمده بود، اما شورای نگهبان به دلیل بار مالی آن را رد کرد!

حالا از البرز زارعی چند تصویر به جا مانده؛ یکی ایستاده بر قله علم‌کوه و دیگری چشم بسته روی تخت بیمارستان. تصاویری که جزئی از حافظه جمعی نسلی خواهد شد که در دوره‌ای زیستند که دولتش خود را به شوخی تلخ و گزنده‌ای «محیط‌زیستی‌ترین دولت تاریخ» می‌خواند و رئیس سازمان محیط زیستش آتش زاگرس را سیاه‌نمایی می‌دانست.

وقوع ۹۸۸۴ قصور پزشکی در سال گذشته

عباس مسجدی‌آرانی، رئیس سازمان پزشکی قانونی کل کشور گفت: سال گذشته ۹۸۸۴ قصور پزشکی در کشور رخ داد که تعداد ۴۰۰۱ مورد محکوم و ۵۲۸۳ مورد تبرئه شدند. وی افزود: در حوزه اختلال جنسیتی در سال گذشته ۵۸۰ پرونده تشکیل شد که ۴۰۰ پرونده مربوط به خانم‌هاست که تغییر جنسیت در خانم‌ها افزایش یافته و ۱۰۳ مورد آن تایید شده و ۱۸۰ پرونده مربوط به آقایان است که ۵۶ مورد آن تایید شده است. /ایرنا

بازگشایی بازارها سبب افزایش آمار مسافران مترو شده است

فرنوش نوبخت، مدیرعامل شرکت بهره‌برداری متروی تهران با اشاره به این‌که بازگشایی بازار و ایجاد جذابیت‌های سفر سبب افزایش آمار مسافران مترو شده است، گفت: با صددرصد ظرفیت مشغول خدمت‌رسانی به مسافران هستیم. وی افزود: چهارشنبه هفته گذشته تعداد مسافران مترو حدود ۲۰۰ هزار نفر و روز پنجشنبه ۳۰۰ هزار نفر بود. به‌گفته نوبخت، سرفاصله حرکت قطار در بسیاری از خطوط به سه دقیقه رسیده است. /فارس

بسیاری از خانواده‌ها نگران ابتلای فرزندشان به کرونا هستند به همین دلیل قصد ندارند آنها را ۱۵ شهریور روانه مدرسه کنند

عکس: جام جم

ستاد ملی مقابله با کرونا، آغاز سال تحصیلی جدید را ۱۵ شهریور اعلام کرد

ابهامات بازگشایی مدارس

با این‌که مدارس ۲ ماه و نیم دیگر باز می‌شود ولی بسیاری از خانواده‌ها درباره فرستادن فرزندانشان به مدرسه مطمئن نیستند

مریم خباز

جامعه

هنوز دو ماه و نیم مانده، از الان که یک سیب را بالا بیندازیم تا دو ماه و نیم دیگر، هزار بار روی هوا چرخ می‌خورَد، با این حال ستاد ملی مقابله با کرونا تصمیمش را گرفته. ۱۵ شهریور مدارس باز خواهد شد، دانشگاه‌ها هم همین‌طور که می‌شود دو هفته زودتر از هر سال و ثبت یک رکورد تاریخی که دلیلش هم فقط یک چیز است؛ کرونا، کرونایی که همه معادلات را به هم ریخت. زد زیر کاسه و کوزه آموزش، که به‌ظاهر آموزش‌ها را مجازی و عادلانه کرد، ولی به خیلی‌ها لطمه زد؛ به بچه‌های مناطق محروم، به دانش‌آموزانی که گوشی هوشمند و اینترنت نداشتند و به بچه‌هایی که حتی تلویزیون و رادیو در دسترس‌شان نبود.

آغاز سال تحصیلی جدید از ۱۵ شهریور گرچه تازه‌ترین تصمیم ستاد ملی با مقابله با کروناست، ولی برای کسانی که اخبار این حوزه را رصد می‌کنند تصمیم غریبی نیست، چون ریشه‌اش برمی‌گردد به فروردین و طرح بحث‌هایی در شورای عالی آموزش و پرورش برای آغاز زودهنگام سال تحصیلی و جبران عقب‌ماندگی‌های تحصیلی که الان با قاطعیت می‌شود گفت که هست، حسابی هم هست.

در سوی دیگر ماجرای تحصیل، اما کسانی نشسته‌اند که نه جبران عقب‌ماندگی‌ها چندان برایشان مهم است و نه مته به خشخاش می‌گذارند که مفاهیم درسی صد درصد برای بچه‌ها تفهیم شود. اینها خانواده‌هایی هستند که به جان فرزندانشان بیمناکند و فقط و فقط به کرونا فکر می‌کنند. تعداد این خانواده‌ها کم نیست. نمی‌شود آمار داد، ولی با حسابی سرانگشتی و یک بررسی میدانی می‌شود گفت خیلی زیادند که به بازگشایی مجدد مدارس بدبین هستند و به بهداشتی بودن و بهداشتی ماندن محیط مدارس نیز امید ندارند.

تصمیمی که این خانواده‌ها گرفته‌اند ورای تصمیم ستاد ملی مقابله با کرونا و فراتر از تصمیم آموزش و پرورش برای شروع سال تحصیلی از ۱۵ شهریور است. آنها تصمیم دارند اگر مدارس باز شد و کرونا درهمین حالی که الان هست، ماند بچه‌ها را به مدرسه نفرستند، حتی اگر غیبت بخورند، حتی اگرمشکل اداری برایشان پیش بیاید و حتی اگر قرار باشد یک سال درس نخوانند و از هم‌سن و سال‌های‌شان عقب بمانند.

آمارهای رو به رشد کرونا و ثبت ۱۲ تا ۱۵ مرگ کودکان در این روزها به‌خصوص مرگ کودک ۱۰ ساله بندرعباسی که بی‌هیچ بیماری زمینه‌ای، دو روز پیش در این شهر تسلیم کرونا شد خیلی‌ها را ترسانده. آنها جای این کودک، فرزند خود را می‌بینند و به بازگشایی مدارس نه می‌گویند، یک نه قاطع.

خانواده‌ها: نمی‌گذاریم

همیشه این روزها برای مدیرمدرسه غیردولتی... روزهایی شلوغ بود، ولی حالا اگر نگوید مگس می‌پراند، حقیقت این است که سرش شلوغ نیست. مدیر مدرسه این روزها مدام دارد وضعیت را با سال قبل مقایسه می‌کند و هرروز به این نتیجه می‌رسد که تعداد ثبت‌نام‌ها کمتر شده و خانواده‌ها کمتر استقبال می‌کنند. او به ما می‌گوید خانواده‌ها بیم دارند و نگران کرونا هستند و این ترس و نگرانی درباره بچه‌های پیش‌دبستانی و کلاس اولی بیشتر است و توضیح می‌دهد درمدرسه خودش که پارسال خیلی سریع سه کلاس اول و دو کلاس پیش‌دبستانی‌اش پر شد، این روزها به زور هشت نفر برای پیش‌دبستانی ثبت‌نام کرده‌اند و جمعیت کلاس اولی‌ها نیز فعلا کفاف تشکیل دو کلاس را نمی‌دهد.

مدیر دیگری که درگفت‌وگو با ما از کاهش ثبت‌نام دانش‌آموزان برای سال تحصیلی پیش رو خبر می‌دهد، می‌گوید برخی خانواده‌ها حتی می‌ترسند کارنامه فرزندشان را از مدرسه بگیرند چه رسد به این که حاضر شوند بچه‌ها را درمدرسه ثبت‌نام کنند و بابتش پیش پرداخت بدهند. او می‌گوید این خانواده‌ها فعلا منتظرند تا ببینند چه می‌شود و اگر تا شهریور و مهر کرونا بار و بنه اش را بست، آن وقت ثبت‌نام کنند. مدرسه غیردولتی او نیز گرفتار افت جمعیت است و او شک ندارد اگر سال تحصیلی شروع شود و کرونا همچنان باشد و آموزش ها بازهم مجازی شود بیش از نیمی از کسانی که ثبت‌نام کرده‌اند، ثبت‌نام‌شان را پس می‌گیرند.

به‌جز مدارس غیردولتی که تحصیل در آنها پولی است و بسیاری از خانواده‌ها به سبب نامعلوم بودن آینده دست به عصا حرکت می‌کنند، مدارس دولتی نیز یقین دارند اگر کرونا با همین وضعیت پیش برود، خانواده‌های زیادی به بازگشایی مدرسه روی خوش نشان نمی‌دهند و مانع حضور فیزیکی دانش‌آموزان در مدرسه می‌شوند.

مدیر یکی از مدارس دولتی در تهران به ما می‌گوید چون دولتی‌ها هنگام ثبت‌نام پول نمی‌گیرند و ثبت‌نام در میان پایه‌ها توسط مدارس انجام می‌شود تقریبا همه دانش‌آموزان سال قبل در مدرسه ثبت‌نام شده‌اند، ولی بودند و هستند خانواده‌هایی که به مدرسه آمده و می‌آیند، شرط و شروط می‌گذارند و می‌گویند اگر مدارس باز شود و بازهم کرونا باشد، نمی‌گذارند پای بچه‌شان به مدرسه برسد.

مادر یک دانش‌آموز کلاس چهارمی در پایتخت به جام‌جم می‌گوید محال است دخترش را به مدرسه بفرستد چون مطمئن است تا شروع سال تحصیلی نه کرونا مهار می‌شود و نه اگر مدارس به رعایت پروتکل‌های بهداشتی تعهد بدهند، تضمینی برای آن وجود دارد.

مادر یک دانش‌آموز کلاس هشتمی نیز که در مدرسه‌ای دولتی ثبت‌نام کرده، ولی فقط این کار را کرده تا پسرش بی‌مدرسه نماند به ما می‌گوید اگر اوضاع به همین شکل پیش برود، چون مطمئن است بچه‌ها نمی‌توانند بهداشت فردی و فاصله‌گذاری را رعایت کنند و مدرسه نیز توان چندانی برای نظارت ندارد، اجازه حضور درمدرسه را به او نمی‌دهد.

سناریوهای مبهم آموزش و پرورش

ترس خانواده‌ها از کرونا، وحشتی که چهارماه است به جانشان افتاده و کابوس ابتلای فرزندان به ویروس، روی هم دافعه‌ای ساخته که شاید ستاد ملی مقابله با کرونا از آن بی خبر است. رئیس جمهور دیروز مقابل دریچه دوربین رسانه‌های تصویری در اتاق جلسات ستاد ملی مقابله با کرونا یک اجازه به آموزش و پرورش داد و گفت وزارتخانه می‌تواند به تناسب وضعیت استان‌ها کار مدارس را حتی از اول شهریور آغاز کند، اجازه‌ای که با دلِ بیشتر مردم و حجم گسترده نگرانی‌های کرونایی‌شان سازگار نیست.

البته نورعلی عباسپور، مدیرکل دفتر انجمن اولیا و مربیان وزارت آموزش و پرورش به ما می‌گوید قصد دارند یک نظرسنجی از خانواده‌ها ترتیب دهند و از آنها بپرسند نظرشان درمورد بازگشایی مدارس و آموزش حضوری بچه‌ها چیست؛ نظرسنجی ای که نتایجش به وزیر آموزش و پرورش داده خواهد شد و او نیز این نتایج را به ستاد ملی مقابله با کرونا منتقل خواهد کرد.

این نظرسنجی البته هنوز انجام نشده و نگرانی خانواده‌ها در تک تک استان‌ها به‌دقت رصد نشده، با این حال آنچه کتمان نمی‌شود اصل نگرانی‌هاست؛ نگرانی‌هایی که این روزها به خاطر نبود شفافیت در تصمیمات وزارتخانه و روشن نبودن سناریوهای طراحی شده برای سال تحصیلی جدید عمق یافته‌است. دیروز معاون ابتدایی وزیر و دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش البته در دو گفت و گوی مجزا اشاراتی به آنچه خواهند کرد، داشتند ولی آنچه گفتند و شرح دادند، پاسخ همه سوالات مردم نیست.

رضوان حکیم زاده، معاون ابتدایی وزیر به ایسنا گفته‌است هنوز برنامه‌ها و سناریوهای آموزش و پرورش برای سال تحصیلی جدید قطعی نشده اما قطعا برنامه‌ریزی‌ها برای دوره ابتدایی با دوره متوسطه اول و دوم فرق خواهد داشت و حتی میان دوره اول ابتدایی با دوره دوم نیز تفاوت‌هایی لحاظ خواهد شد.

او به اجرای تلفیقی و همزمان آموزش حضوری و مجازی نیز اشاره کرده و درباره لغو تعطیلی پنجشنبه‌ها نیز که از مصوبات روز گذشته ستاد ملی مقابله با کروناست گفته‌است که این لغو انجام شده تا زمان بیشتری برای آموزش در اختیار باشد تا اگر لازم شد دانش آموزان به دو گروه تقسیم شوند (تا تراکم کلاس‌ها پایین بیاید) بتوان از ظرفیت پنجشنبه‌ها نیز استفاده کرد.

آنچه مهدی نوید ادهم دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش به تسنیم گفته‌است نیز موید مجهول بودن جزئیات تصمیم آموزش و پرورش برای سال تحصیلی جدید تا این لحظه و فقط طراحی برخی کلیات است. ادهم گفته‌است پیش‌بینی می‌شود آموزش‌های حضوری برای سال تحصیلی آینده، کامل و ۹ ماهه نباشد و چون شرایط فعالیت مدارس در زمستان نیز مشخص نیست قرار است مدارس دو هفته زودتر باز شود و پنجشنبه‌ها نیز دیگر تعطیل نباشد تا از فرصتی که هست نهایت استفاده برده شود.

این کلیات اما فعلا مرهم بی‌قراری خانواده‌های نگران نیست، جزئیاتی که نوید ادهم قول داده در آستانه بازگشایی مدارس رسانه‌ای شان کند نیز معلوم نیست موجب رفع نگرانی خانواده‌هایی شود که چند سوال مهم و بی جواب دارند.

خانواده‌ها هر روز حوالی ساعت ۲ بعد ازظهر آمارهای افزایشی ابتلا به کرونا در کشور و آمارهای سه رقمی مرگ‌های کرونایی را از سخنگوی وزارت بهداشت می‌شنوند و متقاعد می‌شوند کرونا در ایران مهار نشده‌است. اما از سوی دیگر همین خانواده‌ها با بازگشایی‌های متوالی اصناف گوناگون روبه رو می‌شوند که امروز با آغاز فعالیت سینماها و سالن‌های تئاتر دیگر می‌شود گفت همه اصناف مشغول کارند. مردم بازگشایی کسب و کارها را البته درک می‌کنند و می‌دانند معیشت تعطیل بردار نیست ولی هرچه می‌کنند ضرورت بازگشایی مدارس را نمی‌فهمند، مدارسی که اگر دایر هم نباشند چرخ آموزش باز هم می‌چرخد، حتی به‌سختی و لنگ لنگان.

تا به حال کسی به این سوال خانواده‌ها پاسخ نداده و مسؤولی توجیه شان نکرده، حتی به آنها اطمینان‌های سفت و سخت نیز داده نشده که اگر مدارس باز شوند ماجرای مرگ کرونایی کودک ۱۰ ساله بندرعباسی تکرار نمی‌شود. بی دلیل نیست که در این فضای مبهم که کرونا روز به روز چهره زشت ترش را نشان مان می‌دهد، بسیاری از خانواده‌ها به بازگشایی مدارس بدبین هستند و آن را منشا گرفتاری‌های بعدی می‌دانند.

> مادر یک دانش‌آموز کلاس چهارمی در پایتخت به جام‌جم می‌گوید محال است دخترش را به مدرسه بفرستد چون مطمئن است تا شروع سال تحصیلی نه کرونا مهار می‌شود و نه اگر مدارس به رعایت پروتکل‌های بهداشتی تعهد بدهند، تضمینی برای آن وجود دارد

> هیچ قانونی نه وجود دارد و نه می‌تواند خانواده‌ها را مجبور به فرستادن فرزندانشان به مدرسه کند

سلامت مهم‌تر از مدرسه

برای گزارش امروز با والدین بیش از ۲۰ دانش‌آموز در سراسر کشور صحبت کردیم. با توجه به این‌که پاسخ‌های بیشتر آنها شبیه هم بود و روی این مساله تاکید داشتند که اگر شرایط کرونا همین‌طور خطرناک باقی بماند فرزندشان را به مدرسه نمی‌فرستند به سخنان هفت نفر از آنها بسنده کرده‌ایم. خیلی از آنها می‌گویند شاید مدارس پروتکل‌های بهداشتی رعایت کنند؛ اما فرزندان کم سن و سال آنها نمی‌توانند پروتکل‌های بهداشتی را به‌خوبی اجرا کنند.

مادر دانش‌آموزی کلاس اولی از اهواز: وضعیت کرونا در شهر ما بسیار وخیم است و اگر وضعیت تا ۱۵ شهریور همین‌طور باقی بماند، حتما دخترم را به مدرسه نمی‌فرستم. اما اگر وضعیت بهتر شود، آن هم به شرط این که از رعایت پروتکل‌های بهداشتی صد در صد مطمئن شویم، مشکلی با فرستادن فرزندم به مدرسه ندارم.

مادر دانش‌آموزی کلاس دومی از تهران: اگر وضعیت تهران سفید شود، اتفاقا خوشحال هم می‌شوم فرزندم را زودتر به مدرسه بفرستم تا عقب‌ماندگی سال تحصیلی قبل هم جبران شود. اما بعید می‌دانم این اتفاق بیفتد و با این شرایط، حتما کودکم را به مدرسه نمی‌فرستم.

پدر دانش‌آموز کلاس هفتمی از دهگلان (استان کردستان): من خودم معلم هستم، اما با این شرایط نه خودم و نه هیچ‌کدام از والدین دانش‌آموزانم بچه‌هایمان را به مدرسه نمی‌فرستیم. الان وضعیت در شهر ما بسیار وخیم است و خیلی‌ها به کرونا مبتلا شده‌اند و به همین دلیل بعید می‌دانم والدین راضی باشند که حتی فقط دو روز در هفته بچه‌هایشان را به مدرسه بفرستند.

مادر دانش‌آموزی کلاس پنجمی از تفرش: وضعیت شهر ما فعلا سفید است و اگر وضعیت همین‌طور باقی بماند، بعد از باز شدن مدارس فرزندم را به مدرسه می‌فرستم. اما اگر وضعیت قرمز شود، حتما از فرستادن کودکم به مدرسه خودداری می‌کنم. البته با این پیشنهاد که آموزش و پرورش فقط مدارس را بعضی روزها با جمعیت کمتر برای رفع اشکال دانش‌آموزان باز کند، موافق‌تر هستم.

مادر دانش‌آموزی کلاس هشتمی از شیراز: با این شرایط کرونا، من حتما فرزندم را به مدرسه نمی‌فرستم. این هم حرف من نیست، بلکه همه مادران در گروه اولیای دانش‌آموزان مدرسه در شبکه‌های اجتماعی هم همین حرف را می‌زنند. ما فقط بچه‌هایمان را در صورتی به مدرسه می‌فرستیم که اولا وضعیت شیراز سفید شود، ثانیا مطمئن شویم در مدرسه همه پروتکل‌های بهداشتی رعایت می‌شود و خودشان به بچه‌ها ماسک و دستکش و ژل ضدعفونی‌کننده می‌دهند.

مادر دانش‌آموزی کلاس نهمی از تهران: بالاخره ما نمی‌دانیم باز شدن زودتر از موعد مدارس را باور کنیم یا این آمارهای بالای ابتلا و فوت ناشی از کرونا. به همین دلیل، مطمئنا اگر آمارها همین قدر بالا بماند، کودکم را به مدرسه نمی‌فرستم.

مادر دانش‌آموزی دبستانی و یک دانش‌آموز دبیرستانی از چابهار: اگر وضعیت در شهر ما همین‌طور قرمز بماند، حتما کودک دبستانی‌ام را به مدرسه نمی‌فرستم، چون مطمئن هستم او به تنهایی نمی‌تواند از خود مراقبت کند. البته مشکلی با فرستادن فرزند دبیرستانی‌ام به مدرسه ندارم، چون به نظرم آگاه‌تر است و حواسش به رعایت پروتکل‌ها هست.

گزیده سخنان رئیس جمهور

جامعه+

- طرح الزام استفاده از ماسک در اماکن سرپوشیده در حال آماده‌سازی است اما قبل از الزامی‌کردن این طرح باید ماسک به وفور و ارزان در اختیار مردم قرار بگیرد.
- تعطیلی مشاغل امکان‌پذیر نیست و مردم نیز آن را نمی‌پذیرند. این تعطیلی مورد نظر ما هم نیست اما باید پروتکل‌ها رعایت و از تجمع و تردد غیرضروری پرهیز شود.
- دانشگاه‌ها از ۱۵ شهریور فعالیت خود را آغاز می‌کنند که بخشی از فعالیت‌ها در فضای حقیقی و بخشی هم در فضای مجازی خواهد بود.
- برای ما کلاس و خوابگاه خلوت اصل است و باید اجازه داده شود دانشجویان ترم پیش رو را در دانشگاه شهر خود بگذرانند تا از تراکم جمعیت در خوابگاه‌ها کم شود.

قانونی برای مقابله با خانواده ها وجود ندارد

درنگ

احمد عابدینی

معاون شورای عالی آموزش و پرورش

مصوبه ستاد ملی مقابله با کرونا درمورد بازگشایی مدارس از نیمه شهریور فرصتی است که با هدف جبران عقب‌ماندگی تحصیلی اتخاذ شده‌است. بنابراین خانواده‌ها باید از این بازگشایی استقبال کنند و خوشحال باشند ضعف‌های احتمالی تحصیلی دانش آموزان که به علت تعطیلی یکباره مدارس رخ داده، دراین فرصت جبران خواهدشد. اما با این حال نمی‌توان منکر نگرانی خانواده‌ها بود و احساس خطر آنها را ساده انگاشت. دولت باید نسبت به رعایت همه موازین بهداشتی در مدارس به اولیا اطمینان بدهد و با تهمیداتی که اتخاذ می‌کند آنها را نسبت به حفظ سلامت فرزندان مجاب کند، طوری که آنها با میل و رغبت از بازگشایی مدارس استقبال کنند. با این حال اگر دولت اطمینان داد ولی همچنان برخی خانواده‌ها با آموزش حضوری فرزندانشان در مدرسه مخالف بودند هیچ قانونی نه وجود دارد و نه می‌تواند آنها را مجبور به این کار کند. البته در شرایط عادی، قانون آموزش اجباری پیش‌بینی کرده که اگر خانواده‌ای مانع تحصیل فرزندش شود مستوجب مجازات خواهد بود؛ ولی چون به واسطه کرونا، شرایط عادی نیست این قانون نمی‌تواند کارایی داشته باشد. نتیجه این که دولت و آموزش و پرورش بیش از هر چیز باید به خانواده ها و دانش آموزان احساس امنیت و اطمینان خاطر بدهند؛ زیرا برخوردهای قهری جواب نمی‌دهد و نه دولت عزمی برای چنین برخوردهایی دارد.